

ποσιν τες καὶ της τυραννίδος θετέον καὶ γαρ A totidem & tyrannidis causas esse ponendum est, nam & haec sunt divisione tyrannides quædam. Regnum autem ab his quæ extra sunt, minimum corruptitur, quapropter & diuturnius est: ex se autem ipso ut plurimum everti contingit. Corruptitur autem duobus modis. vno, si sedatio oriatur inter eos qui participes sunt regni: alio modo, si tyrannice gubernare pergent, volentes esse domini plurium, & contra legem. Non sunt nunc amplius regna, sed si qua sunt, monarchia & tyrannides magis sunt, ob id, quia regnum spontanea gubernatio est, ac maiorum propriæ. & plurimi pares sunt, neque usque adeo præcellentes, vt ad magnitudinem dignitatemque huius gradus se possint attollere. atque ex eo fit, vt sponte illi non pareatur. quod si deceptione quis aut ut dominetur, iam apparet hanc esse tyrannidem. In regnis ante illis, in quibus succeditur per genus, ponendum est corruptionis esse causam ultra illas quæ supra sunt dictæ, quod plerunque contemnendi homines succidunt in regnum, & quod cum non habeant potentiam tyrannicam, sed regiam, superbunt. Est enim facilis deiectione regis, si enim nolint, statim non erit rex. at tyrannis etiam noleantur est. Corrumptunt ergo gubernationes unius per has, & huiusmodi causas.

CAPUT XI.

Κεφαλαιον ια.
ΣΥΝΟΤΕΙ οὐ δύλον, οὐ ἀπλῶς μὴ εἰ-
πεῖν, εἰ τῇ εὐαγγίᾳ οὐτοῦ οὐ καθ' ἔχ-
σον, τῷ ταῦτῃ μὴ βασιλεῖας ἄγειν ὅπῃ τὸ με-
τεπιστερον. οὐτοῦ γάρ αὐτοῖς πόνων καὶ εργών,
πλείους χρόνον αἰτησμένους μέρεν πάσον τῶν E
ἀρχῶν αὐτοῖς τε γάρ ἦπον γένονται δεκαπο-
ντα, τοῖς δὲ πόνοις τοῖς μετόποντος τῷ τῷ με-
τοῖον φθονοιώντας ἤπον. στὰ γάρ τοῦτο καὶ ἡ
ποῖοι Μολοτοῖς πολιῶν χρόνον βασιλεῖα σι-
μενεῖς καὶ λακεδαιμονίους, στὰ τοῦτο εἴς αρχῆς
τε εἰς δύο μέρη διαφεύγουσαν τοῦ αρχῶν καὶ πά-
λαι Θεοπόμπου μετεισάστων τοὺς τε δῆ-
λους, καὶ τὴν τῇ εὐφόρου αρχῶν διπλασιή-
σαντος. τῷ γάρ διωμένως αἰσχώλων, οὐκέποιτε τῷ
χόντρῳ τοῦ βασιλείαν. οὐτοῦ οὐτοῦ πατέ-
ποιστεν τὸ εὐλάβεσσα, διγάρα μείζονα ἀντιλο-
γοῦ καὶ τοὺς τοῦ μακρούς διοχείριας τοῖς
φασιν αὐτοῖς, εἰσποδούσαν, εἰς μηδὲν αἰχμέστης
τοῦ βασιλείαν εἰλάπτων περασθέστε τοῖς τοῖς

τοῖς, οὐ πατέτε τοῦ πατέσσες πατέλαβεσσα, οὐ δῆται εἰδίης πατέσσες μείζονας τοῖς πολυχρονεστέρων.

S Eruantur autem simpliciter loquendo, ex contrariis singulariter autem loquendo per deductionem illarum ad medium modum. Quāto enim paucorum est potestas omnis, tanto maiori tempore necesse est eam durare. nam & ipsi & qui regunt, minus superbiunt, magisque moderati sunt, & illi qui reguntur inuident minus. Propter hoc enim & apud Molossos longo tempore durauerunt reges, & apud Lacedæmonios, quod ab initio statim in duas partes diuisa fuerit regia potestas. Et postea Theopompus ad mediocritatem magis illam deducens Ephorus superaddit, potestate quidem minuens, sed tempore augens regiam autoritatem, ut faceret eam quodammodo non minorērem sed maiorem. vt ad uxorem respondisse ferunt dicentem, an non erubesceret quod filii minorem potestatem regiam derelinqueret, quam à parentibus ipse accepisset: Non profectō, inquit, nam relinquo eis multo durabiliorem.